

DE NABOOTSIING VAN CHRISTENDOM

 Dank u. Dank u, Broeder Vayle. Het staat altijd bekend dat het een voorrecht is om gezeten te zijn in Hemelse gewesten in Christus Jezus, met Zijn volk. En vandaag had ik het grote voorrecht om de kerk van onze broeder voorganger te bezoeken, en we hadden een prachtige tijd van gemeenschap samen, terwijl we vanmorgen gezeten waren in de Hemelse gewesten in de Baptistenkerk.

² En vervolgens met een—een lunch met dr. Wierwille (Ik kan dat gewoon niet goed uitspreken.) en zijn broers, en nog enkelen, een—een dokter, tandarts, en een groep waar we net even geleden samen mee hebben geluncht. En dit is zeker een vreugdevolle dag geweest, en ik vertrouw op God dat het de hele dag zo zal blijven voor ons allen, want we zijn weer samengekomen in Christus, gewoon in Hemelse gewesten met Hem te zitten.

³ En het voorrecht is mij ten deel gevallen om—om vanmiddag opnieuw tot u te spreken. Ben gewoon een beetje hees, omdat, wel, ik had gewoon een kleine verkoudheid toen ik gekomen was, en ik ben . . . Het is gewoon een beetje moeilijk voor ons zuidelijk bloed, weet u. Het is hier boven een beetje koud en een beetje kouder dan het thuis is; en dan zo veel rondreizen.

⁴ Eén week, nu, een week . . . Over ongeveer een week of tien dagen, zo de Heer wil, zal ik in Phoenix, Arizona zijn, waar de kinderen allemaal op blote voeten rondrennen, dan naar Californië toe, en dan weer omhoog langs de Westkust, waar het weer vriest. En dat is hoe het is met evangelistische diensten, of liever, hoe het is met het leven van een evangelist. Maar het is zo'n voorrecht om de Heer te dienen. Wat ben ik blij.

⁵ En het, het lijkt erop dat iemand zou zeggen: "Broeder Branham, ik denk dat u hele leven een zegevierend leven is." O, u weet gewoon niet alles. O, het—het is een zegevierend leven, zoals u weet dat het is, in Christus. O, wat een voorrecht is het voor mij om te weten dat Hij mij met Zijn kinderen laat spreken en hoe we samen kunnen komen om te spreken, praten en aanbidden. Dat is heerlijk. Maar er zijn dingen die ermee samengaan; het is heel erg moeilijk, zoals bijvoorbeeld het gezin te verlaten. Ik heb een lieflijke gezin en een kleine jongen die toen . . .

⁶ Ik ben twee keer getrouwd. Mijn eerste vrouw stierf toen de . . . mijn kleine dochter net acht maand oud was, en kleine Billy was net achttien maand oud. Ze was tweeëntwintig, denk ik, en

ik was ongeveer zesentwintig. En ik—ik verloor haar, en zij. . . Ik—ik—neem me niet kwalijk, ik wilde dat niet zo zeggen. Ik heb haar niet verloren. Ze ging gewoon naar boven toe, en. . . zij en de baby samen. En ik had Billy jarenlang, en toen hij dan naar school ging, gaf de Heer mij een lieflijke kleine vrouw, en we waren vier jaar getrouwd en toen kwam er een kleine dochter, Rebekah.

⁷ Weer vier jaar, in die tijd was ik eens in Minneapolis in een samenkomst, waar ik naar mijn volgende samenkomst ga; hierna ga ik naar Evansville, dan naar Minneapolis, dan naar Phoenix, na een korte stop in Louisiana. Dus, ik was toen daarboven, en ik bestudeerde het leven van Jozef, las over zijn leven. En weet u, Abraham, vanmorgen over gepredikt, Abraham was verkiezing. En Abraham verwekte Isaak, wat rechtvaardiging is. Isaak verwekte Jakob, wat genade is. En Jakob verwekte Jozef, wat volmaaktheid is, niet één ding tegen Jozef. En ik zag zijn grootse leven, en ik zei: “O God, als. . .”

⁸ En ik—ik ben gewoon een eenvoudige persoon, zoals jullie al weten. En ik ging in een kleine kast, want, wel, God kan uw gebed overal horen, maar Hij zei: “Ga de geheime binnenkamer in,” om; en o, ik denk dat er net genoeg aan mij is dat ik na al die zevenenveertig jaar nog steeds niet goed volwassen ben, dus ik ging gewoon de kast in en trok de deur dicht. En ik huilde gewoon van vreugde.

⁹ “O,” zei ik, “ik zal zo gelukkig zijn als ik op een dag oversteek om Jozef te ontmoeten en hem de hand te schudden; Daniël zie en hem vraag hoe hij zich voelde toen die leeuwen op hem afkwamen, en die Vuurkolom van Licht daar stond en die leeuwen de hele nacht weghield; de Hebreeuwse jongelingen zie, hoe ze uit de brandende oven kwamen met de Pinksterwind om hen heen, rond wervelend, de hete winden weghoudend.” Ik zei: “Wat een geweldige tijd.” En ik zei: “O, God, als U mij ooit een kind geeft, zal ik zijn naam Joseph noemen (jongen).” En Billy was toen een grote jongen. En toen, weet u, toen ik toekeek, kwam ik in een, wel, ik weet niet hoe ik het moet noemen, ik kan dat niet uitleggen, ik wil het niet. . . Het is: je kunt God niet uitleggen; God kan niet worden uitgelegd.

¹⁰ Als er hier iemand zou zijn die het zou willen benaderen in wat ik “het domein van de wetenschap” noem: boven in een andere dimensie, ben je ergens anders, het is net zo echt als dit, maar je bent gewoon ergens anders, en je bent je bewust dat je daar bent, maar je weet dat je stem hier is, maar jij bent daar. Zie? Het uitleggen? Kan ik niet. Maar iets zei: “U gaat een zoon krijgen, en u zult zijn naam Joseph noemen.”

O my, meteen uit de samenkomst: “Ik ga een jongen hebben die Joseph heet.”

¹¹ Wel, na een tijdje wisten we dat we een baby zouden krijgen. Iedereen zei. . . En mijn vrouw, haar familie moesten allemaal een keizersnede krijgen. En dus zei de dokter, nadat Rebekah was geboren, zei “dat dat het dan zou moeten zijn, vanwege een bepaalde toestand, dat ze geen kinderen meer zou moeten krijgen.”

“Wel,” zei ik, “de goede Heer weet daar alles van.”

En—en vervolgens—wisten we dat we een baby zouden krijgen, dus vroegen we ons af of. . . Sommigen zeiden: “Is dat Joseph?”

Ik zei: “Ik weet het niet;” ik zei: “maar we gaan een Joseph krijgen, dus,” zei ik, “ik geloof van wel.”

En toen het werd geboren, was het een meisje. O, als je spreekt over mij uitlachen. Van overal kreeg ik brieven, zeiden: “Dacht dat uw visioenen niet logen.”

“Ze liegen ook nooit.” Ik zei: “Joseph komt.”

¹² En dus toen de dokter het meisje ter wereld hielp, zei hij: “O, meneer Branham,” hij zei, “zo dun,” zei, “we moeten hier iets aan doen,” zei hij, “dat ze. . . dat geen kinderen meer konden komen.”

Ik zei: “O, nee, Joseph komt.” En dus, stond daar. . .

Na een tijdje, toen, ging verder, vier jaar gingen voorbij. Sommigen van hen bleven zeggen: “Wel, dat is één keer dat het heeft gefaald.”

Ik zei: “Nee. Herinnert u zich dat ik nooit zei dat dat Joseph was. Ik zei: ‘Joseph komt.’”

¹³ Dus na een tijdje wisten we dat we nog een baby zouden krijgen, na nog ongeveer vier jaar, zouden we nog een baby krijgen. Wel, zei ik: “Wel, ik hoop dat dit Joseph is.”

Dus na een tijdje, wel ze, ze zeiden allemaal: “Is dit Joseph?”

Ik zei: “Ik weet het niet. Maar Joseph komt er.”

¹⁴ Dus toen we heel dichtbij kwamen, nog maar een paar dagen, vanwege de keizersnedes, en dingen die ik niet voor een gemengd gehoor kan zeggen, maar ze horen er, voor hun operatie, ver vóór de tijd heen te gaan. En er was een dame geweest die in de stad woont, het arme ding raakte helemaal in de war, dat ze dacht dat ze de geestelijke leider van mijn leven behoorde te zijn, en mij moest vertellen waar ik moest gaan en wat ik moest doen. En ik weigerde het gewoon ronduit, ziet u, want de Heilige Geest doet dat.

¹⁵ En dus, ze deelde kaarten uit, en ze zei: “Nu, hier is wanneer Billy *de zijne* zal krijgen,” zei, “God gaat Meda nu van hem wegnemen.” En had het allemaal opgeschreven en over het land verspreid, weet u. En mijn vrouw, die toch al zenuwachtig is, o, de arme kleine makker was zo goed als dood.

En ze kwam, ze zei: “O, Bill, heb je dat gehoord?”

En ik zei: “O, dat maakt geen enkel verschil. God zei dat we de baby zouden krijgen en dat maakt het vast.” Dus wij. . .

¹⁶ En ik moest nadenken, weet u, en zij was zo vermoed, ik ging gewoon naar een plaats; ik heb een geheime plaats (U hebt ervan gehoord.), ver weg waar ik in een grot ga, en me terugtrek; de FBI zou me niet kunnen vinden. Dus ik—ik ga ver weg daarnaartoe. Ik was daar aan het bidden, en de Heer stuurde me daar aan de voorkant van de. . . wanneer Hij tot mij spreekt. . . daar ligt een oude boomstam dwars voor; ver weg in de heuvels waar ik vroeger vallen zette toen ik een jongen was. En daarbinnen liet—liet Hij me weten helemaal geen zorgen te maken.

¹⁷ En toen ik naar huis ging, stopte ik bij Broeder Wood (de man die hier met mij is, en zuster), ik zag de arme kleine vrouw in de achtertuin komen, haar kleine gezicht zag er grijs uit, en ze ging wat overschotten in de—de vuilnisbak doen. En ik liep naar haar toe. Ze hilde. Ze zei: “O, Billy,” zei: “Margie kan niet eens voor me zorgen.” Dat is de verpleegster, Mayo verpleegster die tijdens mijn samenkomst genezen werd, woog zestien kilo, met kanker, het eerste geval. En ze staat op de kankerkliniek in Louisville, bijna tien jaar dood moeten zijn; ze werkt in de verpleegkunde in het ziekenhuis.

Dus, zei: “Margie is met een noodgeval bezig, kan me er niet naartoe nemen.” Zei. . . Ze houdt zo zeer van haar.

¹⁸ Ik zei: “Kijk, lieverd, we houden van Zuster Margie, maar we steunen niet op Zuster Margie; we steunen op de Heer Jezus. Zie?” Ik zei: “We houden van Zuster Margie.” En ik zei: “Ik wil dat je goede moed hebt.”

Zei: “Waarom?”

Ik zei: “Weet je waar ik ben geweest?”

Ze zei: “Ik heb een idee.”

Ik zei: “Ik heb ZO SPREEKT DE HEER.” Eeh. Daarmee was het over, zie, gelijk.

¹⁹ En de volgende ochtend werd de kleine geboren. En toen de verpleegster naar beneden kwam, wij waren allemaal een stel vaders, u weet hoe ze heen en weer over het tapijt lopen, weet u, dus, ik deed gewoon met hen mee. Verpleegster kwam naar beneden, ze zei: “Eerwaarde Branham?”

En ik zei: “Ja, mevrouw.”

Ze zei: “Ik toon u een fijne jongen van drie kilo en tweehonderdzestig gram.”

Ik zei: “Joseph, je hebt er lang over gedaan om hier te komen. Maar ik ben erg blij dat je er bent.”

Zei: “Waarom noemde u hem Joseph?”

Ik zei: “Dat is wie hij is.”

20 Het is zo moeilijk om hem achter te laten, want hij heeft net ontdekt hoe rond te lopen en te roepen: “Waar Papa?” Maar het is zo’n voorrecht om het voor de Heer Jezus te doen. En ik weet dat u mannen, velen van u hier, net zo, u hebt dingen. Maar één van deze glorieuze dagen: “Als ik trouw ben aan mijn Redder, aan Zijn leidende hand zal ik vasthouden, zal Hij ons over de rivier leiden.” Dat is de hoofdzaak.

21 Nu, u zult—u zult een beetje eerder weg moeten gaan zodat u naar huis kunt gaan en uw middagmaaltijd kunt eten en terug kunt komen. En ze zullen de gebedskaarten voor vanavond uitdelen. En hoe dacht u over gisteravond? Beviel u dat dan beter? Da’s dan goed.

22 Ik was zo dankbaar voor gisteravond, de eerste keer dat ik dat heb gehad sinds ik . . . in jaren en jaren. Hoeveel hebben mijn samenkomsten op andere plaatsen bijgewoond? Gewoon . . . U weet dat dat waar is. En ik . . .

23 Dit zou niet toevallig zijn wie ik denk dat het is, wel? Jim O’Neal, juist? O tjonge, is Jimmy hier? Ja. De . . . Deze man, Broeder Green, zijn schoonzoon is de reden waarom ik in een Ford kan rijden, zijn . . . uw schoonzoon. En ik vroeg me gewoon af of Jimmy hier was, een fijne Baptistenjongen, en ik heb hem zeker lief.

24 En we—we proberen een beetje vroeger te sluiten zodat de—de jongens terug kunnen komen en de gebedskaarten voor deze namiddag kunnen uitdelen. En we verwachten een grote uitstorting van Zijn zegen, zoals gisteravond.

25 Ik stond hier gisteravond, toen ik de gewone rij had, zonder de andere (Ziet u?), en voelde, toen ik mijn handen op die bulten en bobbels en zo legde. Je voelt gewoon dat er iets op uw hand gebeurt, kijkt ernaar, en het was er niet. Dat—dat maakt dat je je gelukkig voelt. Ik zeg het u; echt waar; het geeft me zin om terug te gaan en genezingsdiensten te hebben.

26 Daar in de . . . deze gezegende oude Bijbel, die het gidsboek is tot Eeuwig Leven; en in Ezechiël het 36e hoofdstuk, en we gaan een . . . slechts een regel lezen uit het—het 36e hoofdstuk, het 27e vers. En als tekst wil ik vanmiddag *De nabootsing van Christendom* gebruiken. En moge de Heer Zijn zegeningen aan Zijn Woord toevoegen, terwijl we het lezen.

En Ik zal Mijn Geest in u plaatsen, . . . en u zult Mijn rechten bewaren, en ze doen.

27 Nu, Ezechiël was een profeet, en een profeet werd in de Bijbel als de arend beschouwd. Nu, de arend is een krachtige vogel, en hij kan veel hoger vliegen dan elke andere vogel, omdat z’n—zijn gestel anders is dan die van de andere vogel. Hij kan de—de hoogte van het hooggelegene verdragen, en hij gaat heel ver de lucht in. En God heeft Zijn profeet met arenden vergeleken. Ze werden gewoon op die wijze gemaakt. Ze zouden in de

Geest opstijgen en héél hoog gaan, en ze konden verre dingen zien aankomen. Toen ze dan naar beneden kwamen, konden ze vertellen wat er op komst was.

²⁸ En Ezechiël was een van Gods arenden, die héél ver omhoog kon vliegen en honderden en honderden en . . . van jaren in de toekomst kon zien. Weet u, het is als hoe hoger u gaat, hoe—hoe verder u kunt zien. En dus heeft de—de arend een—een héél scherp oog dat voor die hoogte past; want als hij niet zo'n oog had, zou het hem geen goed doen om hoog te gaan, hij zou niet ver kunnen zien. Maar het oog van de arend is véél beter dan dat van de havik, altijd. Hij kan verder dan de havik zien, verder dan hem vliegen, op elk punt dat hij wil. En hij is véél hoger dan de havik.

²⁹ En ik heb dieren in het wild en—en vogels bestudeerd. En op een keer was ik hier beneden in Cincinnati, in de grote dierentuin. Velen van u zijn daar geweest. En ze hadden net een adelaar gevangen, en hebben hem in de kooi gezet. En die arme vogel, ik had echt medelijden met hem. Hij zou tegen die tralies springen met alles wat hij had. Hij sloeg de veren van z'n hoofd, de vleugelveren van z'n vleugels. Hij flapperde er zo tegen en probeerde eruit te vliegen. En hij sloeg tegen de tralies en viel terug; hij lag daar op z'n rug. Die ogen zouden de lucht afspeuren.

³⁰ En ik dacht: "O, hoe ellendig is die arme vogel. Want hij is gebouwd, gemaakt om een vogel te zijn die in de hemel vliegt. En hier zat hij voor de rest van zijn leven gevangen, in een kleine kooi." En om te weten dat hij naar de dingen kon kijken en zien . . . en de plaatsen waar hij naar verlangde, maar hij kon niet uit deze kooi komen.

Ik dacht: "Wat een ellendig persoon, of vogel moet hij wel zijn." Ik dacht: "Dat is wel een van de meest droevige zaken die ik ooit heb gezien."

³¹ Maar dan, toen ik me omdraaide, zag ik een droeviger gezicht. En dat is, de zonen van Adam, die bedoeld waren om de zonen van God te zijn, die hun hersenen pijnigen om plezier te proberen te vinden om in dit leven voldoening te geven, en wetende dat ze geboren werden om zonen van de levende God te zijn; en ze slagen zich gewoon dood, rennen *hier* en rennen *daar*, en schieten elkaar, en gokken en stelen en elkaar beroven, wanneer ze eigenlijk geboren zijn om zonen van God te zijn. Dat is het treurigste wat ik ooit heb gezien, is dat mensen gevangen zitten door de zonde.

³² Maar er is één ding aan. Het kan zo wezen dat er een goedhartig persoon die arend eruit laat. En ik ben zo blij om vanmiddag tegen de zonen van Adam te zeggen dat er een goedhartig Persoon is gekomen naar de zonen van Adam: de Heer Jezus, Die iedereen vrij zal laten gaan die wil. Het is aan u.

³³ Nu, we merken dat er zoveel mensen zijn die het Christendom proberen te imiteren. Christendom is . . . betekent niet om zich bij een kerk aan te sluiten. Christendom is een ervaring. Iemand zei tegen me . . . wel, het was in Little Rock, Arkansas. We waren in het Robinson Memorial Auditorium, en de mensen hadden zich verzameld en de straten waren volgepropt, en de Heer gaf een grote opwekking.

³⁴ En er was een broeder die een Nazarener was, die op het podium was, en hij had potloden op straat verkocht. En hij had krukken waar hij jarenlang op had gelopen. Hij stond op deze krukken met z'n hoed uitgestrekt en had potloden om te verkopen, een bedelaar. En toen de Heer, in Zijn goddelijke voorzienigheid, wijsheid en genade aan de man, een visioen liet zien, hem vertelde wat er gebeurd was; en de man was terstond genezen. En de volgende dag had hij een groot bord op die krukken, en liep er zo mee op straat en liet het aan iedereen zien. "Deze oude vrienden steunden mij vroeger. Nu leun ik op de eeuwige armen (En hij was . . .) van de Heer Jezus."

³⁵ En hij was zo enthousiast. En toen hij die avond naar de dienst terugkwam, hij zat boven in het balkon, zoiets. En voor zover ik me herinner, heeft het twee of mis—misschen twee of drie balkons. En hoe dan ook, ik begon net te spreken, zoals nu, en hij was gewoon zo meegesleept, de arme ouwe broeder, dat hij opstond en zei: "Broeder Branham, ik wil u iets vragen."

Ik zei: "Ja, broeder."

³⁶ Hij zei: "Ik hoorde u prediken, en ik wist gewoon dat u een Nazarener was." En hij zei: "Dan hoorde ik dat u . . . iemand anders zeggen dat u een Baptist was." En zei: "Dan zie ik Pinkstermensen overal om u heen." Zei: "Wat bent u, Broeder Branham?"

Ik zei: "Dat is eenvoudig. Ik ben een Pinkster-Nazarener-Baptist." Dus dat is precies het . . .

³⁷ Christelijkheid is een leven. Pinksteren, het—het. . . Ik weet dat ze het hebben georganiseerd, het woord *Pinksteren*, en gewoon op de naam hebben gebouwd. Maar Pinksteren is een ervaring, geen denominatie. Pinksteren hoort bij de Baptisten, Presbyterianen, Lutheranen, Nazareners, bij ze allemaal. Pinksteren is een ervaring.

En blijkbaar vinden sommige mensen het zo moeilijk om een Christelijk leven te leiden, terwijl het werkelijk niet dat is, het is . . .

³⁸ Iemand zei, toen ik uit m'n grote beproeving kwam, die keer, nadat ik vrouw, baby en alles had verloren, zei: "Broeder Branham, hebt u uw godsdienst gedurende die tijd behouden?"

³⁹ Ik zei: "Nee, meneer, het heeft mij gedurende die tijd behouden." Dus, dat is waar het voor is. Ik kan Christus niet

vasthouden; Hij houdt mij vast. Het is niet of ik me vasthoud; het is of Hij me vastgehouden heeft. En het is een gave aan mij.

⁴⁰ En dan, als u merkt dat mensen het zo moeilijk hebben, moet er ergens iets mis zijn. Nu, als de Christelijke godsdienst slechts bestaat uit een verklaring van een geloofsbelijdenis, denominatie, of intellectueel, dan hebben we niets anders nodig dan een hele goede, slimme groep mensen. Dat is alles wat we nodig hebben, als de kerk bestuurd moet worden door een intellectueel.

⁴¹ Nu, intellectueel is in orde. U kunt het Woord intellectueel ontvangen, maar laat Het doordringen tot in het hart. Dat is waar het—het de resultaten begint te oogsten.

⁴² Nu, maar als God bedoeld had dat we Zijn gemeente besturen door denominatie of door geloofsbelijdenis, dan is het enige dat we nodig hebben de intelligentie van een man: hoe slimmer de man, hoe beter de kerk. Maar dat was niet Gods programma. Gods programma was dat de Heilige Geest de gemeente zou leiden. De Heilige Geest werd gegeven voor de gemeente. En we kunnen geen twee faculteiten hebben die de gemeente tegelijkertijd besturen. Als de mens het bestuurt, gaat de Heilige Geest weg. Als de Heilige Geest het leidt, gaat de mens meestal weg. Dus is het gewoon de een of de ander.

⁴³ We moeten dus tot deze conclusie komen, dat het Gods bedoeling is dat de Heilige Geest de gemeente leidt. Nu, ik bedoel niet dat de Geest gewoon opstaat en predikt, want de Heilige Geest plaatst mensen in de gemeente voor een bepaalde zaak; maar ik bedoel, als het alleen de intellectueel is die ze nodig heeft.

⁴⁴ Merk op, nu, hier is het Ezechiël die spreekt, hij zei hoe Hij een nieuw hart zou geven (hetzelfde hoofdstuk), het oude steenachtige hart zou wegnemen, en Hij zou u een nieuwe geest geven. En dan zou Hij Zijn Geest in u plaatsen.

⁴⁵ Nu, het nieuwe hart betekent niet het oude hart opknappen. Het betekent niet dat de kerk een opknapbeurt nodig heeft. Het betekent dat de kerk een geboorte nodig heeft. Gods kerk heeft geen oppoetsbeurt nodig; het heeft een bekering nodig. Dat is juist. Dan gewoon om de oude kerk te nemen en het aanstellen van, zeggen: “Wel, ik zeg u, we zullen de raad van diakenen veranderen. We zullen van voorganger wisselen.”

Dat is niet wat de kerk nodig heeft. Het heeft de doop van de Heilige Geest nodig. Het heeft de kracht van de levende God nodig.

Een opwekking betekent niet dat u nieuwe leden moet gaan halen, een *opwekking* betekent “datgene opwekken wat u al heeft.”

46 Hier, niet zo lang geleden, had ik zo'n geweldige ervaring daarvan in Chicago. Ik stond bij het grote Michiganmeer, en ik zag de golven de lucht in schieten, en het schuim vliegen, en o, wat een geweldige tijd dat het had, de kleine schepen werden op en neer gedreven. En toen ik naar haar keek, dacht ik: "Waar ben je zo blij mee? Je hebt een opwekking." Maar ik dacht: "Weet je wat? Misschien sta je daar wel te springen en te doen, maar je hebt geen druppel water meer in je, dan wanneer je helemaal stil bent. Dat klopt; precies hetzelfde water, je hebt alleen een opwekking gekregen."

47 Nu, wat heeft de opwekking nodig? Het heeft de wind nodig, om te komen waaien. Dat is wat de gemeente nodig heeft: is een deel van die wind die op de dag van Pinksteren viel, om neer te dalen en het op te wekken; niet een nieuwe Baptist, niet een nieuwe Methodist, maar een opwekking onder de Baptisten en de Methodisten. En wat doet dat opschudden van het water daar? Het—het is voor een doel. Het spoelt al het vuil weg uit het water, op de oever. Dat is wat een opwekking doet, het slaat min of meer alle verschillen uit ons weg, als we de Heilige Geest toestaan het slagen te doen. En dan maakt het zo'n verschil, klaart, heldert dan de wateren op.

48 Nu, u kunt niet slechts een oppoetsbeurt in de kerk als een opwekking hebben. En ik vertrouw erop dat er na deze bijeenkomst overal in deze stad opwekkingen zullen zijn; jawel, en in het hele land. Ik denk dat het opwekkingstijd is. En deze grote opwekking waar we het over hebben, moet uit de hemel komen. Het kan niet door de mens komen. Het werd niet uit de mens geboren. Het werd uit God geboren, en het moet van God komen. En u kunt deze opwekking niet in een oude theologie plaatsen en het samen mengen. Jezus zei dat in Lukas: "U kunt geen nieuwe wijn in oude flessen stoppen."

49 Ik vroeg me vaak af waarom die uitspraak werd gedaan, waarom je geen nieuwe wijn in oude flessen kunt zetten? Ik kwam erachter dat . . . Ik zei: "Luister, hier hebben we een glazen kan, of fles, waarom zou ik er geen nieuwe wijn in kunnen doen, net zoals ik er oude wijn in kan doen."

50 Maar ik kwam erachter dat in de dagen waar Jezus het over had, dat de flessen niet van glas waren. Ze hadden geen glasblazers in die dagen. En ze waren gemaakt van een dierenhuid. En de dierenhuid werd gelooid en dichtgenaaid, of vastgebonden, en ze deden de—de wijn, en het water, de vloeistoffen in een fles van huid. En dan nadat die fles zo oud werd, totdat er . . . geen wijn meer erin of wat ook, droogde hij uit. De dierlijke olie van de huid verdween. En toen werd het hard en stijf.

51 En ik zie wat Jezus toen bedoelde: als u nieuwe wijn, ongegist wijn, in zo'n fles doet, en die nieuwe wijn had leven

in zich, en begon het te werken en gisten, zou het de fles doen barsten. En dat is hoe het is wanneer u de doop van de Heilige Geest neemt en het in een oude, droge, formele koeienhuid stopt, het zal zo zeker als de wereld uit elkaar barsten. U kunt het gewoon niet zo hebben.

⁵² Als u probeert de doop van de Heilige Geest te nemen met een oude ervaring van een lange, langdradige kerkervaring, zal het zo zeker als de wereld ontploffen. “Maar nieuwe wijn,” zei Jezus, “gaat in nieuwe flessen.” De nieuwe flessen hebben nog steeds de dierlijke olie in de huid, en het is flexibel. Zo moet Gods gemeente zijn voor een opwekking: flexibel.

⁵³ Weet u, u zou de nieuwe Wijn, die het Woord vertegenwoordigt, de nieuwe Wijn in een oude fles kunnen doen, en u leest het Woord, en er staat: “Jezus Christus is Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd.”

De oude fles zal: “Poef!” uit elkaar barsten: “Ik geloof het niet.”

“De doop van de Heilige Geest is vandaag net zo echt als ooit”: “Poef! Ik geloof het niet.”

⁵⁴ En wat doet u? U bederft zowel fles en wijn. U werpt parels voor de zwijnen. Uw boodschap is aan stukken gegaan, en niemand om het te ontvangen, ze zijn gewoon ontploft en ze . . . dat is alles. Maar haalt u nieuwe flessen en doet er de nieuwe Heilige Geest Wijn erin, en zegt het Woord . . . Het werkt levend in het hart, en zegt het: “Jezus Christus, Dezelfde gisteren en voor altijd.” De Wijn zegt: “Jezus is Dezelfde, gisteren, vandaag en voor altijd.”

De nieuwe fles zegt: “Amen!” rekt zich.

⁵⁵ Zei: “Jezus Christus werd voor onze overtredingen verwond, verbrijzeld voor onze ongerechtigheden, door Zijn striemen werden we genezen, precies dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd.”

De nieuwe fles zegt: “Amen!” Het strekt zich uit met nieuw leven. Beiden worden behouden en bewaard. U kunt dus geen nieuwe wijn in oude flessen doen.

⁵⁶ Op de dag van Pinksteren had God honderdtwintig gloednieuwe Pinksterflessen daar zitten met hun nek omhoog. En toen de Heilige Geest uit de hemel viel, vulde Hij die flessen, en ze sprongen overal heen, predikten het Evangelie tot de bekende wereld, verkondigden dat Jezus Christus Dezelfde was gisteren, vandaag en voor altijd. Let hierop.

⁵⁷ Enige tijd geleden had ik hier een ervaring. Ik was boven in het noordelijke woud, ver in Brits-Columbia. En ik had daar enkele samenkomsten gehad onder de Indianen en de mensen in die streek. En één van de mannen die wist dat ik zo graag jaagde,

zei: “Billy, zou je het leuk vinden om daar in de bergen op jacht te gaan na de samenkomsten?”

Ik zei: “Niets beters.”

⁵⁸ We namen dus eenentwintig paarden, en pakten alles in, en we waren elfhonderd mijl van een verharde weg en ongeveer tweehonderd mijl van de weg, met eenentwintig paarden, en jaagden daar op berggeiten.

⁵⁹ En ik herinner me dat op een dag. . . Ik hou gewoon van de natuur buiten; daar is waar u God vindt, als u zich gewoon alleen in de natuur kunt afzonderen, kunt u Hem zien. En ik was op de spoor van een oude grizzlybeer geweest. Ik wilde hem niet, want ik had niet genoeg geld om een toelating te kopen om hem te nemen. Maar ik wilde hem alleen maar zien. En ik joeg hem van heuvel naar heuvel op m'n kleine paard. En ik had heel wat moeite met dit kleine paard; hij was maar drie jaar oud, en hij was vastbesloten om mij eraf te gooien. En dus, hij zou af en toe stoppen om te zien hoe hij er een goed spektakel van kon maken. En dus, daar gingen we door het struikgewas.

⁶⁰ En ik zou hem aansporen om de heuvel op te gaan. En uiteindelijk raakte ik de weg kwijt. Ik dacht: “Wel, wat is nou het oosten en het westen?” Dus ik dacht: “Wacht eens even. Je wilt hier boven de weg niet kwijtraken.” Want je kunt gewoon een heel eind gaan zonder iets te vinden. Eerlijk gezegd ging de pelsjager één keer per jaar het ijs op, toen hij de rivier afkwam, de East Pines River genaamd.

⁶¹ Dus toen dacht ik: “Uit welke richting kwam ik nou?” Ik dacht: “Als ik naar een hogere berg klim. . .” En het had geregend, wat mist in de vallei. Dus dacht ik: “Misschien kan ik me oriënteren.”

⁶² Op weg naar boven toe kon ik me oriënteren, maar ik zag dat ik me moest omdraaien om een andere weg te nemen. Ik kwam heel laat aan. En ik dacht: “Heer. . .” Ik reed daar op m'n paard en gaf God de glorie dat ik alleen was, ik dacht: “O, het is zo mooi om alleen in het woud te zijn.” Ik hou er gewoon van. En het is. . .

⁶³ De stormen waren voorbijgegaan en de maan was tevoorschijn gekomen nadat de zon was ondergegaan. En de maan scheen en toen waren er witte wolken, wat ik een “karnemelkhemel” noem, net als grote wolkenluchten die voorbijgaan. En toen ik aan het rijden was; ik stopte. Iets leek me gewoon aan te moedigen om te stoppen. Dus ik stopte en bond m'n kleine paard vast, want hij begon behoorlijk schuimig te zweten. En ik ging op een boomstam zitten.

⁶⁴ En ik keek omhoog naar de hemelen, ik zei: “O Heer Jehova, U bent zo groot en zo wonderbaar. Hoe ik van U hou.” En ik begon een vreemd geluid te horen, heel somber. En het was een

treurig geluid, gewoon iets wat je zo'n beetje een spookachtig gevoel zou geven, zoals we in gewone taal zouden zeggen.

⁶⁵ En ik keek om me heen, en ik was in de buurt van een oude *burn-over*. Ik weet niet of u weet wat een *burn-over* is of niet. Het is waar de branden jaren geleden doorheen gekomen zijn en alle schors van de bomen weg verbrand hebben, en ze daar gewoon staan. En toen die zon, of liever de maan, van achter de wolken tevoorschijn kwam, en op die gebleekte, witte palen, overeind staande bomen, leek het op grafstenen. En de wind die waaide, terwijl de wolken snel voorbijgingen, liet een treurig geluid horen: "Oe oe oe!"

⁶⁶ Ik dacht: "O God, waarom hebt U me naar een plek als deze gebracht? Dit is een vreselijke plek om hier te zijn." En ik keek om me heen, en al het gekerm en gekreun dat ik ooit heb gehoord: piep, kreun. De wind aan het waaien en die bomen die in de wind kreunen; ik zei: "Heer, ik heb altijd geweten dat U in het woud woonde, en waarom werd ik aangetrokken om op deze plek te stoppen? Want dit ziet er als een vreselijke plaats uit."

⁶⁷ En toen ik daar zat, kwam er een Schriftgedeelte in mijn gedachten op, en dat stond in Joël. Er stond: "Wat de kruidworm heeft achtergelaten, heeft de rups gegeten; en wat de rups heeft achtergelaten, heeft de sprinkhaan gegeten." Zo door de tijd heen hebben de verschillende insecten het hele leven uit de boom weggevreten.

⁶⁸ En ik dacht: "Ja, dat is juist. En hier sta ik naast die bomen. Ooit waren ze grote bomen die hier stonden. En toen de wind in vroegere dagen waaide, zwaaiden ze heen en weer in hun grote koninklijke positie; ze bewogen koninklijk terwijl de wind hen blies, maar o, nu, wat een verschil." Er was iets gebeurd. O ja, ze waren nog steeds bomen. Dat is juist. Maar er was iets gebeurd. De saplijn, de levensader van de boom, was afgebrand, weggenomen.

⁶⁹ En ik dacht: "Wel, wat betekent dit?" En ik begon toen te denken aan plaatsen waar ik was geweest, en de mensen die... die ik hoorde tegenspreken, zeggend dat alle dagen van wonderen voorbij waren. En ik dacht: "Dat is juist. Dat is net als sommige van deze hele grote, hoge kerktorens die er staan met grote namen achter zich, historische namen, die: 'Eens waren we *zo-en-zo*; we waren *zo-en-zo*.'" Maar de Levensader is doorgesneden.

⁷⁰ De denominatie-mensen, vanaf de tijd van de vroege reformatie, en hun stichters, een nieuw groep leraars is binnengekomen en heeft al het echte Leven van de Heilige Geest eruit gehaald. En ze werden geschapen om met de razende machtige wind te bewegen zoals die op de dag van Pinksteren kwam. Maar nu, wanneer God voortdurend Zijn winden stuurt, en ze bulderend neerdalen, het enige wat ze kunnen doen is

kreunen: “De dagen van wonderen zijn voorbij. Er bestaat niet zoiets als de doop van de Heilige Geest. Al deze dingen bestaan niet meer.”

⁷¹ Wat een spookachtige plek om te zijn. En ik dacht: “O, het waren ongetwijfeld bomen; ze hadden de geschiedenis achter zich als bomen; maar het leven was uit hen weggegaan.”

⁷² En dat is wat er aan de hand is met onze Pinkstertensen, Presbyterianen, Methodisten, Baptisten, Nazareners, Pilgrim Holiness: de denominationele insecten hebben het Leven eruit gevreten, en het is slechts een grote, oude, dode torenspits geworden. Wat we nodig hebben is het geluid van de ruisende machtige wind en een nieuwe Levensader om het te ontvangen; juist.

⁷³ O, begrijp me niet verkeerd. Ik veroordeel niet de kerk of de organisatie; ik veroordeel het gebrek aan Christus in deze plaatsen. En het enige wat hen doet kreunen en jammeren als God de Heilige Geest opwekking naar de wereld stuurt, is vanwege het gebrek aan flexibel Leven in hen om het te ontvangen. De Heilige Geest viel op de dag van Pinksteren, want zo wie zou geloven, zou het ontvangen.

⁷⁴ Petrus zei in Handelingen 2:38: “Bekeert u, een ieder van u, en wordt gedoopt in de Naam van Jezus Christus tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen. Want u komt de belofte toe, en uw kinderen, en allen die verre zijn, zo velen als er de Here, onze God, toe roepen zal.” En als God nog steeds roept, valt de Heilige Geest nog steeds. Het moet zo zijn.

⁷⁵ Dus terwijl ik verbaasd zat te kijken, dacht ik: “Wel, wat heeft dit veroorzaakt? Wat heeft het leven eruit gehaald? Wat de Lutheranen achterlieten, hebben de Methodisten gegeten; wat de Methodist achterliet, heeft de Baptist gegeten; wat de Baptist achterliet, heeft de Nazarener gegeten; wat de Nazarener achterliet, heeft de Pinkstertens gegeten.” En broeder, we hebben niets dan alleen een kerknaam. En ik dacht: “Is dat niet wat? Geen wonder dat er zoveel nabootsing van Christendom is; niets dan een namaaksel.”

⁷⁶ “Ik zal niet naar dat gebouw heen gaan. Nee hoor, ik zou niet met zoiets samenwerken.” Ehm. Een gebrek aan Leven, dat is alles, niet een gebrek aan kerk, een gebrek aan Leven.

⁷⁷ Toen zei ik in mijn hart tot God, ik zei: “Waarom stuurt U dan nog steeds de wind?” Toen gingen mijn gedachten verder door de Schriften heen; te donker om mijn kleine Testament in mijn zak te lezen. Maar, zei ik: “Waarom zou U dan de wind sturen?” En mijn gedachten gingen verder door de Schriften heen, maar Hij zei net eronder: “Ik zal herstellen, zegt de Heer. Alles wat de rups heeft gegeten, alles wat de sprinkhaan heeft gegeten, Ik zal het herstellen.”

78 En toen, tot mijn verbazing, toen ik naar de afgevalen kegels van deze bomen keek en hun verschillende zaden, beneden op de grond, niet zo hoog, en niet zo groot, maar er kwam wat ondergroei omhoog, nieuwe bomen, die omhoog kwamen. En toen de winden waaiden, dartelden ze gewoon, en beefden, en sprongen, en trilden, en gingen zo verder. Ik zei: “Als dat geen ouderwetse opwekking is, heb ik er nog nooit een gezien. Dat zijn de kinderen van God die zich gewoon verheugen en dartelen in de zegeningen van God terwijl het neerdaalt.”

79 Wel, Iets kwam naar me toe, zei: “Ze zijn groen. Ze zijn jong en groen.” Ik zou liever jong en groen zijn, en flexibel zijn, wat leven hebben, dan oud en stijf en dood zijn en niets hebben. Dus zelfs een beetje wildvuur, in plaats van helemaal geen vuur.

80 En terwijl de wind waaide, dartelden die boompjes en ze hadden gewoon een grote, ouderwetse Pinksteropwekking. En ik dacht: “Waarom doet U dát dan? Zouden ze anders niet net zo zijn opgekomen, als je deze dopen niet over hen heen had vallen die ze deed schudden? En het . . . Zijn ze dan ook geen bomen?”

81 Maar Iets zei tegen mij, in mijn hart: “Ja, maar elke keer dat Ik hen schud, maak Ik de wortels los zodat ze dieper kunnen groeien.” Dat is de manier waarop een grote opwekking in de stad plaatsvindt.

82 Nu, wat zijn deze nieuwe Pinksteropwekkingen? Ze zijn niets anders dan de producten van de oude boom. Precies waar de oude bomen stierven, had God een manier om leven te reproduceren. Net als wanneer we oud worden en uitsterven, wekt God iemand anders naast ons op, zoals de boom, het zaad, of wat ook. We nemen dezelfde Bijbel die zij lezen.

83 Wat als sommigen van u Methodisten . . . schande over u; ik las net enkele aantekeningen van John Wesley. En toen hij hier met Asbury was, en hij reed op een dag op zijn paard, en het paard viel en brak zijn been. En Wesley stijgt af en haalt zijn olie uit zijn zak en zalft zijn paard met olie, en bestijgt hem en rijdt weg.

84 Waarom kunt u niet samenwerken in een genezingsopwekking? Als God een paard kan genezen, dan kan Hij zeker een man genezen. Wat is er aan de hand? Uw jonge, dwaze leraren hebben u vol met balsemvloeistof gepompt, en dat is de reden waarom u niet kunt leven. Dat is juist.

85 Baptisten? John Smith huilde en bad om een opwekking tot zijn ogen gesloten waren, totdat zijn vrouw hem naar de tafel zou leiden om zijn maaltijden te eten. Wat zou hij tegen onze moderne Baptistenkerk zeggen als hij zou opstaan? Wat zou John Smith zeggen, zou hij opstaan en naar de heiligheidsgroep kijken? Toen zij . . . hij zijn laatste prediking predikte op de leeftijd van ongeveer tachtig jaar, geloof ik. Ze droegen hem naar de preekstoel, en hij predikte niet, gewoon een korte: vier uur. En

u kunt nog geen twintig minuten uithouden. Er is geen Leven om de Wind te ontvangen, dat is alles.

⁸⁶ En hij zei: “Het breekt mijn hart om onze Methodisten dochters gouden ringen aan hun vingers te zien dragen.” Wat zou hij nu zeggen met een kleine halter top en korte broek aan? Dat is de waarheid. En het zou u misschien goed ziek kunnen maken.

⁸⁷ Toen ik een kleine jongen was, hadden we niet veel te eten, achter in de bergen. Mam haalde vroeger vleeshuiden van de kruidenierswinkel, en zette ze in de grote oude broodpan en kookte ze, of braadde ze heel lang, om het vet eruit te krijgen om het maïsbrood te maken. We hadden zwarte ogen bonen en maïsbrood. Jullie noorderlingen weten niet wat goed eten is.

⁸⁸ Wanneer je dan . . . wanneer we dat kregen . . . En dan, elke zaterdagavond hadden we een grote oude houten kuip, en de theeketel die op de kachel stond. En de ene zou een bad nemen, je voegde gewoon wat meer water toe, en de volgende nam een bad, tot alle kinderen een bad gekregen hadden, en daarna een dosis castorolie. En ik werd gewoon zo ziek door dat spul; ik kan het nog steeds niet uitstaan om het te ruiken. Ik zou niet willen dat een van mijn kinderen ooit castorolie moet nemen.

Ik zou naar mama komen en ik zou mijn neus dichthouden en ik zou huilen. Ik zou zeggen: “Mama, dit spul maakt me zo ziek.”

Ze zou zeggen: “Maar als het je niet ziek maakt, zal het je geen goed doen.”

⁸⁹ Dus zal ik dat misschien op deze boodschap toepassen. Misschien zorgt het ervoor dat de spijsvertering, geestelijk gesproken, wat in beweging komt, zodat u bidt, om u weer tot de plaats te brengen waar u hoort te zijn.

⁹⁰ Ja, let op de volgorde van de Schrift. “Ik zal het oude stenige hart wegnemen, en ik zal u een nieuw hart geven.” Dat is als eerste. Sommige van hen stoppen bij dat eerste. Nu, dat is . . . u begint nog maar net. Vervolgens zei hij: “Ik zal u een nieuwe geest geven.”

⁹¹ Dat is waar velen van u Pinkstergelovigen falen. Hm. U moest een nieuwe geest hebben. O, u voelde zich goed en u voelde u alsof: “O, wel, ik voel me, o, ik voel me prima. Ik—ik—ik ben gestopt met mijn gewoonte.” Wel, u bent pas begonnen. U maakt u nu pas klaar om het te krijgen. U komt gewoon op het juiste spoor. Hij moest u een nieuwe geest geven. Wel, u kon niet met uzelf overweg, met uw oude geest; hoe zou u dan met Gods Geest overweg kunnen? Dus moest Hij u een nieuwe geest geven.

⁹² Kijk nu naar de Bijbel. “Ik geef u . . . zal het oude, steenachtige hart wegnemen, en u een hart van vlees geven: teder van hart. En dan geef Ik u een nieuwe geest. En dan, zal Ik Mijn Geest in u plaatsen.”

⁹³ Nu, let op. Zijn Geest was anders dan uw nieuwe geest. En veel mensen krijgen de nieuwe geest en denken dat ze de Heilige Geest krijgen. Ze beginnen zich gelukkig te voelen en springen in het rond, en doen misschien een paar dingen religieus. En zij denken echter dat ze de Heilige Geest hebben gekregen. O, nee! De Heilige Geest doet u anders handelen. De Heilige Geest doet u anders denken. De Heilige Geest werd in het midden van uw nieuwe geest geplaatst. En uw nieuwe geest werd in het midden van uw nieuwe hart geplaatst. Het nieuwe hart, de nieuwe geest, in het midden van het nieuwe hart, en God zei: “Ik zal Mijn Geest in u plaatsen.”

⁹⁴ Nu dan, Gods Geest zit dus in het midden van uw geest, uw nieuwe geest. En dan hoeft u zich niet als de buurvrouw te gaan doen, en zoals de buurman doet. Er is gewoon iets in u; u heeft gewoon de liefde van God zo diep in u, totdat u het gewoon leeft. U bent het niet; het is Iets in u.

⁹⁵ Zo vele mensen proberen op zondag een Christelijk gezicht of een Christelijk uiterlijk te tonen. En op maandag zou u moeten zien wat voor gezicht ze dan hebben. Maar nu, dat is nabootsing, wat niets anders in de wereld is, naar mijn mening, dan hypocrieten. Precies.

⁹⁶ Zoals congreslid Upshaw, zoals u allemaal weet, werd genezen in mijn samenkomsten na zesenzestig jaar kreupel te zijn geweest, hij zei: “U kunt niet iets zijn wat u niet bent.”

⁹⁷ En dat is juist. Wees wat u bent. God, sta de dag toe wanneer de Christelijke gemeente zal zijn wat ze behoort te zijn. Als u voor Christus bent, leef dan voor Christus, geef uw alles aan Christus. Open uw hart. Denk niet aan wat de dingen om u heen zijn. Denk aan wat Christus voor u en in u is.

⁹⁸ Die nieuwe geest in u, en Gods Heilige Geest te midden van uw nieuwe geest, is net als de hoofdveer in een bekend horloge. Wanneer de—de veer in het bekende horloge gewoon begint te tikken, zorgt het ervoor dat elk onderdeel van het horloge precies goed werkt; het is de nieuwe veer, de hoofdveer.

⁹⁹ En de hoofdveer van Christelijkheid is de doop van de Heilige Geest; niet een of andere door de mens gemaakte theologie, niet een of ander denominatie, maar het is de doop van de Heilige Geest die elk orgaan in die Gemeente in harmonie doet werken. Er is iets mis, broeders. Juist.

¹⁰⁰ Precies zoals de Heilige Geest beweegt, zo bestuurt Hij Zijn Gemeente; elke kleine tik loopt precies hetzelfde, en het tikt precies op tijd met de Bijbel. Alles tikt precies rond de Bijbel; ongeacht wat de theoloog zegt; de Bijbel zegt. Het tikt daar precies goed mee, want het is de Heilige Geest Die de Bijbel heeft geschreven, Die binnenkomt om de Bijbel in uw leven te laten tikken, gewoon precies op de wijze dat het geschreven is. O, ik hoop dat u dat ziet. Ziet u het?

¹⁰¹ Niet omdat u zich beter voelt, met een nieuwe geest, niet omdat u uw drank en zo hebt opgeruimd; dat is in orde, maar de . . . Niet omdat u hebt gesprongen of geschreeuwd of in tongen gesproken of u zich bij de kerk hebt gevoegd, of welke manier u . . . religieuze ding u ook gedaan heeft, dat heeft er helemaal niets mee te maken. Jezus Christus zei: “Aan hun vruchten zult u hen kennen.” De vrucht van de Geest is liefde, vreugde, goedheid, zachtmoedigheid, geduld, lankmoedigheid, geloof, zelfbeheersing, al deze fijne eigenschappen waar de wereld in de Christelijke gemeente naar op zoek is. Ze houden het vizier van Gods Bijbel op de Baptisten, Methodisten, Pinkstermensen, Nazareners, en overal. Daar zijn ze naar op zoek.

¹⁰² Paulus zei: “Al zou ik in tongen van mensen en engelen spreken, al kon ik de zieken genezen of de bergen verplaatsen enzovoort, en de liefde niet heb om dat te ondersteunen, dan ben ik niets.” De Heilige Geest in u laat uw leven tikken; dan wordt het juk gemakkelijk.

“O,” zegt iemand, “Broeder Branham, als ik maar dat Leven kon leven.”

“O, u hoeft zich er geen zorgen over te maken, broeder. U bent het trouwens niet. Het is de Heilige Geest in u.”

¹⁰³ Paulus zei: “Het is niet . . . Het Leven dat ik nu leef, niet ik, maar Christus leeft in mij. Het Leven dat ik nu leef . . .” Bedenk dat hij eens een religieus man was. Dat was hij zeker; een geleerde. En hij was een man die al de Schriften kende. En hij zat onder Gamaliel, een van de, een van de . . . hoogst aangeschreven leraren van die tijd; misschien wel een van de beste seminaries van die tijd. Maar hij zei dat hij alles wat hij ooit wist moest vergeten om Christus te vinden, de Heilige Geest.

¹⁰⁴ Dan, zegt u: “Maar mijn buurman zou tegen me zeggen: ‘U bent een heilige roller.’” O, die schandelijke naam die de duivel op de Gemeente van God heeft geplakt.

¹⁰⁵ Ik heb de zeven zeeën bevaren, door de genade van God, en heb bijna door de hele wereld gepredikt. En ik ben bezig het tweede miljoen zielen naar Christus te leiden, door de genade van God, en ik heb nog nooit een heilige roller gezien. Van alle religies van de wereld heb ik nog nooit een heilige roller gezien. Het is gewoon een ongemanierde naam die de duivel op een gelovige plakt.

U zegt: “Een gelovige? Ik ben een gelovige.”

Wel, we zullen het zien. Hij zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Controleer het door het Woord.

¹⁰⁶ Nu, merk op, u kunt vervolging niet verdragen. Nu, luister vriend, u weet dat ik niet hier ben om u uit te schelden. Ik ben hier om u lief te hebben. Ik ben hier om u de waarheid te vertellen. En ik geloof dat dat de reden is waarom de Heilige

Geest deze dingen laat gebeuren in de samenkomsten. Dat is een goddelijke gave, maar dat is niet... Dat is gewoon een bevestiging van iets.

¹⁰⁷ Luister, ik ben hier om u te helpen, niet om u te minachten of u uit te lachen. Dat zou ik niet doen, helemaal niet. Maar u moet dit nieuwe leven hebben. En de reden dat u mensen vindt die naar het altaar komen, en u ziet ze in de... Ik zal mijn eigen kerk nemen, de Baptistenkerk. Ze komen naar voren en belijden en worden dan gedoopt, en u ziet ze na enkele weken in dezelfde oude sleur.

¹⁰⁸ Billy Graham, zeer bekend, wereldwijd bekend; onze paden hebben zich vaak gekruist, overzee. Onlangs nog in Zürich, Zwitserland, eindigde hij in het stadion in zaterdagmiddag, ik begon zondagochtend. Een modern wonder van de dag, een geweldige man, een echte Christen, en ik hou van de man, en bid voor hem, want hij lijkt me niet een arrogant theoloog te zijn die alles weet. En, maar hij is werkelijk openhartig en rechtuit op het Woord, voor zover het hem toegestaan wordt te prediken.

¹⁰⁹ Nu, ik heb op hem gelet, in zijn werk, en niet lang geleden had ik het voorrecht om met hem te praten. En ik was in een bijeenkomst waar ik hem een opmerking zoiets als dit hoorde maken (Het was bij het ontbijt, was het, in Louisville, Kentucky, enkele maanden geleden.): En iets over; hij zei: "De Bijbel is de standaard van God." O, hoe waar. Hij zei: "Maar ik zal een stad binnengaan." En hij zei: "Er is niemand in het land, weet beter dan ik, dat ik geen krachtige prediker ben." Hij zei: "Maar God riep me om dit werk te doen, en ik probeer het zo goed mogelijk te doen, voor God." Wonderbaar; dat God de man zo kan doen opstaan, en dat hij zo nederig blijft.

¹¹⁰ Maar zei hij: "Maar ik ga erheen, en laten we zeggen dat er *zoveel* bekeerlingen waren, tienduizend bekeerlingen in deze bijeenkomst van zes weken." En zei: "Ik keer na een jaar of twee terug, en ik vind er geen tiende van hen."

¹¹¹ O, hoe ik wou dat ik gewoon iets had kunnen zeggen. Maar de man gebruikt zijn leven helemaal voor God. Hij raakt mensen die nooit naar mij zouden komen luisteren.

¹¹² Maar hier is de reden. Ik vind het in mijn samenkomst. Oral Roberts vindt ze in zijn samenkomst. En we vinden ze overall. Maar hier is waar het om draait: ze raken alleen emotioneel opgewonden. En ze worden nooit bekeerd. Ze worden nooit echt een gelovige, op basis van het Woord. Ze doen slechts een koude, formele belijdenis, en dat is zo ongeveer het einde ervan.

En de eerste kleine vervolging die er komt, en zegt: "John, wat is er met de sigaren gebeurd?"

"Wel, ahum."

"Ik hoorde dat je in de Billy Graham samenkomst was."

“Wel, vrouw, ik kan er niet meer tegen. Geef me mijn John Ruskins.” Ziet u het? Zie?

“Liddy, wat is er met die make-up gebeurd? Ik zie dat je je haar laat groeien. Ik hoorde dat je een van de Branham campagnes bijwoonde.”

“Nou, ik kan gewoon niet tot deze club horen en in vrede leven. Ik ga gewoon mijn spul terughalen en mijn gezicht opsminken.”

¹¹³ Ga uw gang, er is één vrouw in de Bijbel die haar gezicht opschildeerde om mannen te ontmoeten, en God voerde haar aan de honden. Dat is juist. Als u hondenvlees voor God wilt zijn, ga uw gang.

¹¹⁴ Maar wacht nu eventjes. Luister, ik wil dat u iets hoort. Wat gebeurde er? Ze gingen nooit ver genoeg. Ze hebben misschien alleen maar een nieuw concept van Christus gekregen. Maar kijk, wanneer u een nieuw hart krijgt, een nieuwe geest, en God dan de Heilige Geest, Zijn Geest, te midden van uw nieuwe geest plaatst, dan wordt het kruis bekleed met veren. Het schuurt niet langer.

¹¹⁵ Ze kunnen alles over u zeggen wat ze maar willen. Het zal u niet storen. Wel, o, de lasten die de wereld op u werpt, wel, u lijkt zo sterk te zijn in de Geest wanneer die nieuwe geest in u is, en de Heilige Geest uw leven regelrecht in de richting van de Hemel en het Woord van God tikt. Wel, u bent net zoals Simson. U pakt de koperen poorten van Gaza op en draagt ze naar een zekere heuvel die Golgotha heet, en bidt voor die persoon. Natuurlijk. Het kruis heeft vleugels eraan. Het gaat gewoon gemakkelijk.

¹¹⁶ En dat is de reden dat slechts een klein zuchtje ze uitblaast. Dat is de reden waarom we duizenden leden per jaar binnenhalen en de wind ze uitblaast. De eerste kleine vervolging, ze kunnen het niet verdragen. Het eerste kleine ruwe plekje komt, het irriteert, het kruis, dus gooien ze het eraf. U heeft het nog niet gevoerd. Zie? God voert het kruis voor u. “Neem Mijn juk op u, en leer van Mij. Mijn juk is makkelijk.” Zeker is het.

¹¹⁷ Als u zich maar in Gods mechanisme opgenomen laat worden. Zijn mechanisme is nu niet naar een of andere theologie luisteren, of naar een of andere intellectuele toespraak, maar het ontvangen van de doop van de Heilige Geest. Dan begint het, het mechanisme begint u te bewegen, niet u die het beweegt en zeggen: “Wel, hier is hoe ik denk dat het hoort te zijn.”

¹¹⁸ God zei dat dit is hoe het hoort te zijn. Dus, de Heilige Geest beweegt Zich gewoon precies in het Woord. En u beweegt er gewoon mee. Het is zo makkelijk wanneer u dat doet. “Een nieuw hart zal Ik hen geven.”

¹¹⁹ Nu, juk die makkelijk is. God wilde aan de discipelen en aan de wereld Zijn kracht tonen. Dus toen Christus. . . Laten we eens naar de kracht van God kijken, die in de gemeente behoort

te zijn; want door één Geest worden wij allen in één Lichaam gedoopt. En dat Lichaam is het Lichaam van Christus. Ongeacht uw denominatie, het is het Lichaam van Christus, door de doop van de Heilige Geest. Geloof u dat? Het is de enige manier waarop u dat kunt zijn.

¹²⁰ God wil de wereld de opstanding van Christus laten zien. Daar ligt Hij in het graf. Hij is stil; Zijn lichaam is krijtwit. En op Paasmorgen horen we Hem roepen: “Alle macht is in Mijn hand gegeven! Weest gegroet en luister!” En we zien de zwaartekracht zijn kracht verliezen, terwijl we licht tussen Zijn voeten en de aarde zien komen. Waarom? Hij is het centrum van de zwaartekracht. En hij trekt steeds verder omhoog, omhoog, omhoog. Het is de kracht van God die Hem omhoogtrekt, om aan ons te tonen datgene wat de Gemeente op een dag zal doen, want wij die dood zijn, wij zijn in Christus, een deel van Zijn Lichaam, en zoals God Christus opwekte, zal Hij Zijn Gemeente opwekken. En u heeft nu in u die levende, nieuwe kracht. O, hoe wonderbaar!

Ik wil dat u weer ziet hoe God het doet. Hij zei: “Mijn Geest zal Ik in uw geest plaatsen, uw nieuwe geest.”

Ik wil u iets vragen. Wij hebben zo'n hoge dunk van dit lichaam van ons. O, wat is het geweldig.

¹²¹ Niet lang geleden stond ik in Nashville, Tennessee, in een museum. En ik keek naar verschillende dingen. Ik hou van kunst. God is in kunst. God is in muziek. En ik keek naar de kunst, en ik zag twee jonge mannen daar staan, en het gaf de analyse van de waarde van het lichaam van een man met een gewicht van zeventig kilo. Weet u hoeveel u waard bent? Vierentachtig cent, dat is juist. En zoals ik vanmorgen zei, u zet een hoed van vijftig dollar op vierentachtig cent, om het te beschermen; vijfhonderd dollar nertsmantel over vierentachtig cent, om het te beschermen. Ja, hoor.

¹²² O, als u een spin in uw soep zou zien, zou u dat restaurant afkeuren en het bij de Kamer van Koophandel plaatsen, en u zou er in de krant over schrijven. Ja, hoor, u past op die vierentachtig cent; maar laat de duivel alles inproppen wat hij wil in die ziel van u, die tienduizend werelden waard is.

¹²³ En toen deze twee jonge mannen daar stonden te kijken. . . U hebt net genoeg witkalk om een kippenest te besprenkelen, en een paar dingen, het calcium dat in u is, enzovoort. De ene keek naar de andere, en hij zei: “John, we zijn niet veel waard, nietwaar?”

¹²⁴ Ik dacht dat ik zou opstaan, ik legde mijn hand op hem. Ik zei: “Maar jongeman, u heeft een ziel in u die tienduizend werelden waard is, waarvoor Jezus Christus stierf om dat te verlossen.” Zeker.

¹²⁵ Ik stond hier enige tijd geleden verbaasd, in Illinois, toen ik door een kleine plaats ging, en daar was een—een museum. Ik keek er rond. En ik zag een oude kleurling man. Hij had slechts een klein beetje haar. Hij wandelde door deze plek, keek rond. En ineens stopte hij. Zijn ogen keken er weer naar, en hij begon te huilen. Hij hilde enkele ogenblikken. Toen zag ik hem zijn hoofd buigen en begon hij te bidden; keek een tijdje naar hem, dacht: “Wat heeft de ouwe man geschokt? Wel, laat me het eens zien.”

Keek weer, en veegde zijn ogen af. Hij was oud, heel oud. Ik zei: “Hoe maakt u het, oom?”

Hij keek naar me, hij zei: “Hoe maakt u het?”

Ik zei: “Ik ben een prediker van het Evangelie, en ik zou u graag een vraag willen stellen. Ik zag u bidden. Waarom was u aan het bidden?”

Hij zei: “Kom hier.” Ik ging erheen en keek. Zei: “Kijk daar eens.”

Ik zei: “Wat is dat? Het is een kledingstuk.”

¹²⁶ Hij zei: “Maar die vlek daarop is het bloed van Abraham Lincoln.” Hij zei: “Blanke man, er is nog steeds een teken om mijn middel hier waar eens een slavengordel was.” Hij zei: “Dat bloed heeft die slavengordel van mij afgenomen. Zou het u opwinden?”

¹²⁷ Als dat een kleurling man zou opwinden, door een slavengordel te nemen, wat zou het Bloed van Jezus Christus met een gelovige moeten doen? Wanneer u de kroeg, de gokhal en de dingen van de wereld voorbij kunt gaan, en weten dat u vrij bent, uw hart klopt op één lijn met Gods Woord, wetende dat op een dag u naar Huis zult gaan. Zou het niet iedereen opwinden? Het is een opwindend iets.

¹²⁸ Ik ben verbaasd om soms...als ik door het zuiden ga. Ik hoorde een verhaal dat me werd verteld. In de dagen dat ze die slaven kochten, was er een koper die rondging en die mensen kocht, precies zoals u vandaag op een tweedehandsauto verkoopplein koopt; menselijke wezens. En hij zou hier een aantal kopen, en daar een aantal kopen. Zo kwam hij langs een grote plantage waar er veel slaven waren. En hij wilde een aantal kopen.

¹²⁹ En hij ontdekte dat daar één jonge man was die anders was dan de andere mannen. Nu, ze waren weg van huis. Ik predikte tot hen in Afrika. En ik ken hun eigenschappen, enzovoort. En toen ze...De—de Nederlanders gingen erheen en haalden ze en brachten ze hierheen en verkochten ze als slaven. En ze waren weg van huis; ze waren ontmoedigd. Ze hadden veel dingen, en thuis, en hun geliefden. Ze zouden nooit meer naar huis gaan. Ze waren een slaaf. Ze waren weg van hun land. En ze—ze hadden geen moed om te werken of niets, en men zou zwepen nemen en hen met de zweep slagen. En ze riepen: “Vooruit.”

¹³⁰ En op een dag merkte deze koper een fijne jonge man op, met zijn borst vooruit, zijn hoofd omhoog. Men hoefde hem niet met de zweep te slagen. Hij was op zijn hoede. Elke keer als er iets gedaan moest worden, deed hij het. [Broeder Branham knipt met zijn vingers—Red.]

En deze slavenkoper zei: “Ik wil hem kopen.”

En de eigenaar zei: “Hij is niet te koop.”

Hij zei: “Wat maakt hem zo’n aanpakker?” Zei: “Is hij een baas over de rest van hen?”

Zei: “Nee, hij is gewoon een slaaf.”

Zei: “Geeft u hem beter te eten dan de rest van hen?”

Zei: “Nee, eet daar in de eetzaal met de rest van hen.”

¹³¹ “Wat maakt hem dan zo veel anders, en zo opgewekt? Zijn moreel lijkt zo hoog te zijn, zijn moreel.” Zei: “Wat maakt hem zo veel anders dan de anderen?”

¹³² Hij zei: “Ik wist het zelf niet, totdat ik het onlangs ontdekte, dat zijn vader de koning van de stam is. En hoewel hij een vreemdeling is in een ander land, weet hij dat zijn vader een koning is. En hij handelt en gedraagt zich als een koningszoon.”

¹³³ Wat behoort een Christen dan te doen? We zijn pelgrims en vreemdelingen, maar onze Vader is een Koning. Hoe behoren we ons te gedragen en te leven in deze tegenwoordige wereld? Niet zoals deze wereld, niet om heen en weer geslingerd te worden en een kaartje ondertekenen dat we naar de kerk zullen komen en—en dat we ons best zullen proberen om dit te doen, en we zullen naar de volgende gebedssamenkomst gaan.

¹³⁴ Broeder, zuster, we behoren ons te gedragen als zonen en dochters van God. We behoren niet te wijken wanneer de duivel probeert het Woord van God te bevleken. Dat is het Woord van onze Vader. Laten we erbij blijven tot we sterven. Ja, meneer. Gedraag u.

¹³⁵ Al zijn we in een ander streek, misschien in een andere land, u bent misschien in een ander land dat heel ver weg is, een—een vreemdeling. Maar het maakt niet uit hoe ver weg u bent, hoeveel moeite dat u hebt, God is nog steeds uw Vader. Halleluja! Waar kwam u vandaan?

¹³⁶ Helemaal terug in het begin, toen God de Logos stuurde, wat de Zoon van God was, vanuit de boezem van de Vader, begon Hij over de aarde te broeden, zegt de Bijbel.

¹³⁷ Wat is het woord *broeden*? Wat betekent het? Net als “moederlijke zorg,” zoals de hen, haar broedsel wordt haar kuikens genoemd, haar nakomelingen. En de Heilige Geest, als het ware, met Zijn armen, of Zijn vleugels, over een sombere aarde aan het broeden, waar er nooit leven was geweest. En terwijl Hij begon te broeden, begonnen de wateren zich te

scheiden, en het land kwam op. Uw lichaam lag toen hier op de aarde. U bestaat uit zestien elementen van deze aarde. Uw lichaam was toen hier. Let op, als dat niet zo was, waar kwam het dan vandaan? U leeft van dode substantie.

¹³⁸ Wanneer u rundvlees eet, is de koe gestorven. Als u brood eet, is de tarwe gestorven. U kunt alleen leven door dode substantie. Nu, ik vroeg de dokter dit onlangs, ik zei: “Dokter, is het waar dat wanneer ik eet, dat ik mijn leven vernieuw?”

Hij zei: “Dat is waar.”

¹³⁹ Ik zei: “Dan, dokter, waarom is het dat toen ik zestien jaar oud was, ik hetzelfde voedsel at dat ik nu eet, dat ik groter werd en sterker, toen mijn leven vernieuwd werd, en ik eet nu hetzelfde voedsel, en ik word ouder en zwakker en verschrompel? Bewijs mij wetenschappelijk, van, *hier* is een kom en *hier* is een kan met water, en u giet er water in, en het vult zich tot een bepaalde punt, daarna, hoe meer u giet, hoe verder het omlaag gaat. Er is maar één antwoord: God heeft bepaald.” De dood treedt in wanneer u ongeveer tweeëntwintig tot vijfentwintig jaar oud bent, grijs haar begint tevoorschijn te komen, rimpels in het gezicht. En u eet hetzelfde voedsel, vernieuwt uw leven, maar u bent stervende. God heeft bepaald.

¹⁴⁰ Luister nu, om af te sluiten, zou dit willen zeggen, met uw volledige aandacht. O, als u het alleen maar kon vatten. Let op, daar lag u in het begin op de aarde. En deze dokter waarmee ik sprak was een ongelovige. Hij bespote goddelijke genezing. En ik zei: “Dokter, ik wil u iets vragen.”

“O, uw maagdelijke geboorte en al uw gedoe,” zei hij.

Ik zei: “Dokter, wacht eens even. Als iets moet sterven zodat mijn sterfelijk lichaam kan leven, dokter, is er iets geestelijks in mij?”

“Ja.”

¹⁴¹ “Er moet daarbinnen een ziel zijn die me de kennis geeft om goed en kwaad te weten en zo. Dan, als er iets moest sterven zodat dit lichaam kon leven, zo moest er iets sterven zodat mijn ziel kan leven.” En ik keek naar hem. Hij keek naar mij terug, knikte met zijn hoofd, en liep weg.

¹⁴² Toen dan de Heilige Geest over de aarde begon te broeden, let op, laten we een klein beeld maken. Het is somber; het is kaal. Kijk wat er gebeurde. Terwijl Hij begon te broeden, kan ik een beetje vocht omhoog zien komen, en daaromheen waren wat vitaminen en elementen gewikkeld die in de bloem gaan. En de kleine paasbloem kwam omhoog. Wat deed het? Kennis? Nee, het broeden van de Heilige Geest.

¹⁴³ Dan kwam het gras omhoog; de vegetatie kwam omhoog. De Heilige Geest bleef broeden. Vader zei: “Dat is wonderbaar.” Dan kwamen de fruitbomen omhoog. Dan, daaruit, vlogen de

vogels uit het stof. De Heilige Geest bleef broeden, koeren, liefde maken, broeden, vanuit de aarde. Daaruit kwam het dierenleven. Dan, na een poosje, kwam een man. De Heilige Geest broedend vanuit de aarde, broedend over de aarde, Hij bracht een man bij elkaar, van daaruit, een bijproduct, maakte Hij een vrouw.

En die lievelingen, toen ze in de hof van Eden liepen, samen, ik kan Eva horen zeggen: “O, de wind is verschrikkelijk.”

¹⁴⁴ Ik hoor hem zeggen: “Vrede, wees stil.” En de wind stopte. En ik kan hem horen zeggen: “Lieverd. . .” terwijl ze haar kleine hoofdje op zijn schouders legde, en terwijl ze rondliepen, om nooit ziek te zijn. Ze had geen Max Factors nodig om haar er mooi uit te laten zien. Ze zou voor altijd zo blijven. En met haar armen rond Adams grote arm geslagen, liepen ze als lievelingen door de hof. En na een tijdje gaf Leo de leeuw een brul. Er was geen vrees. Hij zei: “Kom hier, Leo.” En hij aaide hem op de rug. Sheetah de tijger kwam naar voren; aaide haar. En ze liepen achter hen aan als kleine poesjes.

¹⁴⁵ En de zon begon onder te gaan, van de eerste dag, of de zesde dag, liever gezegd. En terwijl het begon onder te gaan, zei Adam: “Lieverd, we moeten vanavond naar de kerk. We moeten naar de kathedraal gaan.” En terwijl ze naar de grote bomen gingen en neerknielden, bewoog die zacht gloeiende Logos, God, door de bomen heen.

¹⁴⁶ Hoor Zijn tedere Stem van de Vader zeggen: “Kinderen, hebben jullie vandaag van jullie verblijf op aarde genoten?” En Hij kustte ze op de wang, als het ware, en legt ze neer om te slapen. De leeuw, Hij legde hem neer, en Sheetah de tijger; geen kwaad, geen gevaar.

¹⁴⁷ Zou u dat niet graag weer willen? Maar, is het mogelijk? Ja, zeker. En als de Heilige Geest uw lichaam vanuit de grond broedde, zonder dat u enig idee had van wat u zou gaan worden, of enige kennis van uw komst, en u kon brengen tot waar u bent, en u een keuze geven, hoeveel te meer zal de Heilige Geest er voor nodig zijn om u uit de grond te broeden, ongeacht of uw lichaam verspreid is over de vier windstreken van de aarde?

¹⁴⁸ Wat bracht u, in de eerste plaats? Stof zijt gij; zonde drong binnen, en we moeten gaan, we zijn nog steeds. . . God zal nooit verslagen worden. Hij verwachtte dat deze aarde bewoond zou worden, dus maakte Hij gewoon dat vrouwen kinderen voort zouden brengen. Hij giet nog steeds het calcium en de potas en de—de elementen in hen, en bouwt ze op. Dan brengt Hij hen naar een plaats en laat u een keuze maken.

¹⁴⁹ En als, zonder keuze, God mij op een dag een jongeman maakte, sterk en gezond en gelukkig, en de Heilige Geest (niet een of ander koud, formeel theologisch—theologisch seminarie dogma, maar de gezegende Heilige Geest; niet de boom van kennis, maar de Heilige Geest, ziet u, het is Gods programma.)

begon over mij te koeren en de liefde met mij te bedrijven, en ik aanvaardde Hem, en toen kwam Hij in mijn hart en nam Zijn plaats in; hoeveel verzekerdheid heb ik dan dat Hij mij in de laatste dagen zal opwekken?

¹⁵⁰ Wel, Hij beloofde, Hij—Hij zwoer het. En het bewijs ervan in mijn hart, nu, en in uw hart, dat Hij ons zal opwekken in de laatste dagen. Dus wat maakt ouderdom of wat dan ook uit? Helemaal niets. God gaf de belofte. De Heilige Geest heerst over de gemeente. De Heilige Geest bracht u hier. De hele zaak is in de Heilige Geest gehuld.

Nu, wanneer de Heilige Geest over u koert, en zegt: “Zondaar, u bent Gods liefdesgeschenk, ik wil liefde met u bedrijven,” zou u het niet willen doen?

¹⁵¹ Waarom opent u niet gewoon uw hart en zegt u: “Ja, Heilige Geest, hier ben ik. Hier ben ik. O, het maakt mij niet uit wat wie dan ook zegt. Heilige Geest, ik wil U. Ik wil U. U bent Degene waar ik naar uitkijk. U bent Degene”?

¹⁵² Dan wanneer de onreine geest uit een man gaat, de duivel, en hij naar zijn ouwe blikken steeg terugkeert, waar hij u vroeger liet drinken en slecht gedragen en snuiven en twijfelen, en twisten en discussiëren over de Bijbel, wanneer hij opnieuw naar z'n oude steeg terugkeert, weet u wat er gebeurt? God heeft Zijn grote bulldozer uit de Hemel neergezonden, en Hij heeft de oude steeg schoongemaakt. Ja meneer, de ouwe gammele bouwval is weg; de blikken zijn weg; de rotzooi is weg. Het is allemaal over in de Zee van Vergetelheid geduwd, en Hij heeft het afgescheiden.

¹⁵³ En Hij heeft een groot, modern, nieuw huis gebouwd. En Hij heeft daar gebroed, en prachtige liesjes zijn hier rondom in de tuin opgekomen. Het mooie gras is aan het groeien, en een super-duper snelweg loopt erdoorheen. Wat? Er is een nieuwe persoon ingetrokken, niet de ouwe vent die eens daar zat die u deed twisten, vloeken, uw buurman verkeerd behandelen, denominationeel liet zijn, kleingeestig, sceptisch, ongelovig, met een beetje opgesmukte godsdienst om u ziek te maken. Maar Hij heeft u gereinigd, de Heilige Geest daar, en aan het broeden. Als de Heilige Geest broedt, zal Hij liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, goedheid, zachtmoedigheid, geduld voortbrengen. Hij zal Zijn huis op de juiste manier inrichten. Zeker, Hij zal die ouwe blikken steeg uit uw... daar wegnemen, dat uw ouwe twijfels en ruzies enzovoort veroorzaakte. Hij zal daar een snelweg doorheen trekken, zodat alles soepel voor u kan verlopen. Amen.

¹⁵⁴ O, broeders, wat we vandaag nodig hebben is geen nieuwe burgemeester van de stad, geen nieuwe politiemannen in dienst, geen nieuwe denominatie, geen opknapbeurt voor de kerk, maar we hebben een ouderwetse opwekking zoals bij Paulus nodig en de Bijbelse Heilige Geest opnieuw in de gemeente: Methodisten,

Baptisten, Pinkstermensen, en iedereen. Zo is het precies. Wat we vandaag nodig hebben, is iemand met deze ervaring om een uitdager te zijn, iemand die God kent om een standpunt in te nemen.

¹⁵⁵ Hier niet lang geleden toen ik in Zwitserland was... Luister aandachtig, terwijl we sluiten. Hoevelen, en vrijwel alle van u mannen van mijn leeftijd, en vrouwen, hebben het bekende verhaal over Arnold von Winkelried gelezen? Velen van u herinneren zich hem, de grote Zwitserse held. O, die verhalen worden te gemakkelijk vergeten onder de mensen. Zijn heldhaftigheid is nooit overtroffen en heeft zelden een vergelijking opgeleverd.

¹⁵⁶ Op een dag, toen de Zwitsers verhuisd waren en hun kleine huizen en zo in de Zwitserse bergen hadden, en biddende Christenen, en toen ze hun kleine huizen en alles mooi hadden gekregen, kwam er een groot binnenvallend leger binnenmarcheren. De Zwitsers verzamelden zich aan de voet van de bergen met oude ploegscharen, of haken, snoeihaken, en wat ze ook maar konden gebruiken om mee te vechten. Het waren geen krijgslieden. Ze verzamelden zich gewoon met stokken en stenen en alles waarmee ze konden vechten om hun land te verdedigen.

¹⁵⁷ Maar hun baby's en mama's, waar die soldaten binnenkwamen en hun baby's doodden en de vrouwen op straat schonden, en wat meer, en hun huizen verwoestten en hun levensonderhoud afnamen. En hier kwam een groot leger, volledig gewapend, goed getraind: stamp, stamp, stamp, lange speren, goed getraind, als een bakstenen muur, kwam klein Zwitserland binnenmarcheren.

¹⁵⁸ O, het zag er erg donker uit. En het kleine Zwitserse leger, teruggedrongen in een hoekje aan de voet van de berg, ze waren totaal verslagen. Ze keken deze kant op en die kant op, en gewoon, o, duizenden minder in aantal. En de gereedschappen waarmee ze moesten vechten, hun wapens, waren niets in vergelijking met die grote, lange speren. Hun bescherming was niets, alleen hun blote borstkassen blootgesteld aan die speren die hen zouden doorboren, terwijl de anderen goed bedekt waren met schilden.

¹⁵⁹ Ze waren niet getraind; ze waren ongetraind, terwijl het andere leger getraind was, en elke stap precies gelijk. Voorts, voorts, voorts kwam het. Tenslotte moest er iets gedaan worden. Hun kleine economie van de Zwitserse natie werd bedreigd; alles stond op het spel.

¹⁶⁰ Tenslotte stapte een jonge man genaamd Arnold von Winkelried naar voren, en hij zei: "Mannen van Zwitserland, vandaag zal ik mijn leven geven voor Zwitserland." Zei: "Er moet iets gedaan worden, en ik zal het doen." Hij zei: "Achter de berg

ginder is een klein wit huisje waar een schattige, liefhebbende vrouw en drie kleine kinderen op mijn terugkeer wachten; maar ze zullen me nooit meer zien, want deze dag geef ik mijn leven voor Zwitserland.”

En alle mannen keken verbaasd en zeiden: “Arnold von Winkelried, wat ga je voor Zwitserland doen?”

Hij zei: “Volg mij gewoon. Volg mij, en vecht met wat je hebt, het beste wat je kunt.”

¹⁶¹ En hij gooide neer wat hij had. En hij gooide zijn armen omhoog naar de hemel, en hij schreeuwde op de top van zijn stem, en zei: “Maak plaats voor vrijheid! Maak plaats voor vrijheid!” En terwijl hij naar het Zwitserse leger rende, zocht hij waar de speren het dichtst waren, en hij stooft regelrecht op die plaats af met zijn handen omhoog. En een honderdtal scherpe speren spitsten zich op hem om hem op te pakken. En toen hij daar aankwam, pakte hij er een hele armvol van, en trok ze in zijn borst, en viel dood. Het is, zo’n vertoning van heldhaftigheid heeft dat leger op de vlucht geslagen. Ze wisten niet wat te doen; het staat gelijk aan David en Goliath.

¹⁶² En die Zwitserse soldaten zagen wat er gebeurd was, en ze renden ernaartoe, en met hun ploegscharen en hun snoeihaken en hun rotsstenen dreven ze dat leger volledig het land uit. En sindsdien hebben ze vrede gehad. Er zijn geen oorlogen geweest in Zwitserland. Noem alleen maar Arnold von Winkelried in de bergen en kijk hoe de wangen opfleuren en de tranen naar beneden lopen. Ze weten wat hun land van vrede, wat het kostte; zo’n daad van heldendom.

¹⁶³ Maar o, dat was zo’n kleinigheid, in vergelijking met één dag waarop iets anders gebeurde.

¹⁶⁴ Toen Adams ras, de kinderen van Adam, allemaal in de hoek waren gedreven, de dood en ziekte aan alle kanten, zonde die binnendrong; de wet had gefaald; de profeten hadden gefaald; alles had gefaald; ze hadden geweigerd, en ze zaten in zo’n toestand. Ziekten en onwetendheid, enzovoort, hadden hen gewoon naar een plaats van ineenstorting gebracht totdat er geen hoop meer was. En daar stond Adams ras te trillen, te beven. Er was niets aan te doen; de hel begon haar boezem te openen om ze op te slokken. En in Glorie, stapte Iemand naar voren, de Zoon van God: “Ik zal naar beneden gaan, Vader. Ik zal één van hen worden. Ik zal naar beneden gaan.”

“Wat gaat U doen?” zeiden de Engelen.

“Let op.”

¹⁶⁵ Op een dag, ginder staande onder de zonen der mensen, keek Hij neer door de grootste angst die de mens had, namelijk de dood, en toen Hij zijn armen ophief en naar een plaats ging die Golgotha heet, stortte Hij Zich in de donkerste mist die de mens

ooit had gevreesd, namelijk de dood, en veroverde het. En toen Hij opsteeg in de Hoge, stuurde Hij nooit een verklaring van theologisch geloof neer; Hij zond de Heilige Geest terug en zei: “Neem Dit, en vecht met alles wat u in u hebt. Neem Dit en volg Mij. Zoals de Vader Mij heeft gezonden, zo zend Ik u.” En de Vader Die Hem zond, ging met Hem mee en ging in Hem. En toen Hij ons zond, kwam Hij met ons mee, in ons.

¹⁶⁶ Mannen en vrouwen, wat we vandaag de dag nodig hebben is niet onze namen in een kerkboek, wat allemaal prima is, maar we moeten dat krachtige Wapen van de Heilige Geest in ons hart opnemen, dat ons diepste innerlijk wezen verandert, en ons tot nieuwe schepselen in Christus Jezus maakt, en zich een weg baant door de zondige wereld door de gerechtigheid en de kracht van de opstanding van Jezus Christus.

¹⁶⁷ Dat is wat we nodig hebben. Dat is wat de gemeente nodig heeft, niet een opknopbeurt of een boel nieuwe leden, maar een opwekking van datgene wat we hebben en een vervulling met de Heilige Geest, en om uit te trekken om de vijand te bestrijden, om voor de zieken te bidden, de zieken te genezen, duivels uit te drijven. “Voor niets hebt u ontvangen, geef het voor niets. Deze tekenen zullen hen volgen die geloven.” Christus legde in de hand van de mens het sterkste wapen dat ooit aan de mens werd gegeven, wat de doop van de Heilige Geest was: een nieuw hart, een nieuwe geest: “En Ik zal er Mijn Geest in leggen.” En vecht dan met wat er in u is totdat de dood u bevrijdt.

Laten we bidden.

¹⁶⁸ Met onze hoofden gebogen, voordat we verder gaan, vraag ik me dit af: mannen en vrouwen, bent u er zich van bewust dat er maar één Ding is dat u Leven kan geven, en dat is de Heilige Geest? Beseft u dat Hij het is Die over u broedt?

¹⁶⁹ Toen die kleine baby werd genomen, en u hem mee naar het graf nam, streelde u z'n kleine wangen en zei: “Schatje, mama zal je ontmoeten, papa zal je ontmoeten.” Wat was het? Het was de Heilige Geest Die aan het broeden was.

¹⁷⁰ Wanneer u dag na dag, wanneer u neerknielt om dat kleine gebed te zeggen voor u naar bed gaat en Iets u vertelt dat er iets helemaal mis is; Hij is lankmoedig, niet willend dat iemand omkomt. Beseft u dat dat het broeden van de Heilige Geest is?

¹⁷¹ Zegt u: “Volgend jaar zal ik proberen het beter te doen; de volgende keer dat ze een opwekking hebben, ga ik naar het altaar; misschien als ik de gelegenheid krijg en mijn werk klaar is, zal ik een beetje tijd hebben om te bidden”? O, doet u dat? De Heilige Geest is aan het broeden. Ik ken u niet; maar God wel.

¹⁷² Maar ik wil dat u nu uw handen naar Christus opsteekt en zegt, door uw handen op te heffen: “O Christus, ik weet nu dat Uw Heilige Geest over mij heeft gebroed om mij in Uw dienst te roepen.” O, u bent misschien geen prediker of zendeling. U

bent misschien slechts een kerklid in uw gemeente. Maar de Heilige Geest roept u. Hij wil dat u een getuigenis hebt voor die gemeente. Zou u nu uw hand naar Hem willen opsteken, als teken dat u zegt: “God, ik ben het; ik geef antwoord nu”?

God zegene u. O, my. Boven in de balkons, boven, wat daar zit. God zegene u daar. O, dat is goed.

¹⁷³ O Hemelse Vader, nog één samenkomst en de kleine opwekking zal afgelopen zijn, voor zover we weten. En als we avond na avond staan en de Heilige Geest zien broeden, de aandoeningen van mensen wegnemen, de geheimen van hun harten openbaren, grote, machtige werken en tekenen laten zien, beseffen we dat we aan het einde van de weg zijn.

¹⁷⁴ U zei: “Zoals het was in de dagen van Noach...” De wereld was gemechaniseerd geworden, het bouwen van huizen, ijzer, metaal, enzovoort, en dan, ineens, uit die koude, religieuze, formele wereld stond een profeet op, verscheen een Engel, begonnen tekenen plaats te vinden, en de wereld werd vernietigd.

¹⁷⁵ Op weg uit Egypte, honderden jaren later, toen de kerk was afgekoeld en hun religieuze ceremonies zo koud en formeel en onverschillig waren geworden, was het zowat tijd om naar huis te gaan: er verscheen een Engel; een profeet werd geboren; een boodschap werd gegeven; tekenen en wonderen werden gedaan; het bovennatuurlijke kwam in bestaan, dat al jaren onder hen dood was geweest, en zij ontkenden het; was aan het einde van de weg.

¹⁷⁶ En net toen ze weer afkoelden, net voor de Komst van de Heer Jezus: verscheen een Engel; een profeet werd geboren; het bovennatuurlijke werd gedaan; en de Zoon van God kwam in de wereld.

¹⁷⁷ En Vader, het is nu al deze jaren afgekoeld. En hier staan we weer op het overgangspunt: de koude, formele wereld met hun kerkelijke jassen, de formele rituelen, hun toetreding tot kerken, en ze zijn, alleen maar om stijf te zijn, ze kunnen met hun eigen ogen zien dat het bovennatuurlijke wordt gedaan; Engelen verschijnen; boodschap is uitgegaan; de werken van God worden gemanifesteerd. O God, schud elk hart.

¹⁷⁸ En in dit kleine gebouw vanmiddag, waar slechts enkelen van ons zijn samengekomen, zijn er tientallen handen die omhoog gingen. Ze willen dit Wiel in het midden van het wiel. Ze willen Uw Geest in hun leven om hen te besturen, en om hen nieuwe schepselen te maken en om hen te leiden, en om hen—hen het Christelijk leven te geven en in hen te leven.

¹⁷⁹ En ik bid, Hemelse Vader, met heel mijn hart, dat U nu meteen de doop van de Heilige Geest zult zenden. Moge het uit de Glorie komen als een ruisende wind en zich in elk hart vestigen. En moge de oude wolvegeest hen verlaten en moge de zachte,

stille Geest van het Lam komen, en moge de Duif van vrede op dat Lam neerkomen zoals het die dag bij de Jordaan deed. Want zij zijn de enige twee wezens die met elkaar overweg kunnen. En we beseffen, een oude, vechtende, brutale geest van de wereld: de Heilige Geest zou nooit op zo'n plaats kunnen wonen. Hij neemt gewoon—gewoon zijn vlucht en gaat weg. En we weten dat dat net zo zou zijn geweest, indien dat Lam zich ooit als een wolf zou hebben gedragen. Maar het moest een Lam zijn.

¹⁸⁰ O God, moge de Heilige Geest vandaag, in Uw eigen scheppend Wezen, nu broeden, voor die handen die omhoog gingen en anderen daarnaast, om hun natuur te veranderen in een lam, een nieuwe geest, een nieuw hart; en moge de Duif komen en zich in hun hart vestigen, hen leiden en hen eeuwigdurend Leven geven. Deze zegen vraag ik voor deze kleine gemeente en dit volk in de Naam van Uw geliefde Zoon, de Heer Jezus. Amen.

¹⁸¹ Hebt u Hem lief? Hebt u het gevoel dat u gewoon helemaal uitgeschuurd bent? Ik heb u wat lang gehouden. Half vijf; en ik denk dat ze de gebedskaarten om ongeveer half zeven zullen uitdelen, zoiets, om zes of half zeven.

¹⁸² Nu, ik wil dat u dit doet, u die uw handen hebben opgestoken en u die dat hadden moeten doen. Ik zeg u niet om van uw kerken te veranderen. Nee, meneer, nee. Ga gewoon naar Christus en leef voor Hem met heel uw hart.

¹⁸³ Ga het uw voorganger vertellen, wanneer de Heilige Geest u gewoon heeft vervuld, en zeg gewoon: "Voorganger, ik ga een ander lid zijn dan wat ik ben geweest. Mijn leven zal rijk en koninklijk zijn, want in mij woont de Heilige Geest." O, hoe zal hij het waarderen. En misschien zou u hem naar dezelfde ervaring kunnen leiden, als hij die nog niet heeft gehad. Wie weet? Dat is wat we willen.

Heer zegene u. En u bent een lieflijk gehoor om tegen te spreken. En ik bid dat ieder van u vervuld zal worden met Gods Heilige Geest.

Hoevelen geloven dat wat ik zei de waarheid is, dat dat de nood van de kerk is? Dank u. En moge de Heer u zegenen.

¹⁸⁴ Nu ga ik de voorganger, Broeder Vayle, vragen of hij hier wil komen en de dienst beëindigen, terwijl ik wegga om te bidden en me gereedmaak voor de genezingsdienst vanavond. God zegene u, dr. Vayle.

[Broeder Vayle spreekt met Broeder Branham—Red.] (Ja, ik denk, voor de genezingsdiensten. Ik denk het wel.)

¹⁸⁵ Broeder Vayle vroeg erom, dat ze wat foto's wilden. Die foto's kunnen elk moment genomen worden, tot de inspiratie voor het visioen toeslaat, want het Licht waar ik naar kijk, Het—Het is een Licht.

¹⁸⁶ Hoevelen weten dat Jezus Christus nu een Licht is? Zeker, iedereen die de Bijbel kent, weet dat. Zeker. Hij was de . . . Elk moment tijdens het prediken enzovoorts vanavond zal het goed zijn. De Heer zegene u met alle goedheid van de Hemel, is mijn gebed.

DE NABOOTING VAN CHRISTENDOM DUT57-0127A
(The Impersonation Of Christianity)

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gepredikt op zondagmiddag 27 januari 1957 in de Memorial Hall in Lima, Ohio, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org